

شهادت امام علی (ع)

بعد از جنگ نهروان و سرکوب خوارج برخی از خوارج از جمله عبدالرحمان بن ملجم مرادی ، و برک بن عبدالله تمیمی و عمرو بن بکر تمیمی در یکی از شبها گرد هم آمدند و اوضاع آن روز و خونریزی ها و جنگهای داخلی را بررسی کردند و از نهروان و کشتگان خود یاد کردند و سرانجام به این نتیجه رسیدند که باعث این خونریزی و برادرکشی حضرت علی (ع) و معاویه و عمروعاص است . و اگر این سه نفر از میان برداشته شوند ، مسلمانان تکلیف خود را خواهنددانست . سپس با هم پیمان بستند که هر یک از آنان متعهد کشتن یکی از سه نفر گردد . ابن ملجم متعهد قتل امام علی (ع) شد و در شب نوزدهم ماه رمضان همراه چند نفر در مسجد کوفه نشستند . آن شب

حضرت علی (ع) در خانه دخترش مهمان بودند و از واقعه صبح با خبر بودند ، وقتی موضوع را با دخترش در میان نهاد ، ام کلثوم گفت : فردا جعده را به مسجد بفرستید . حضرت علی (ع) فرمود : از قضای الهی نمی توان گریخت . آنگاه کمر بند خود را محکم بست و در حالی که این دو بیت را زمزمه می کرد عازم مسجد شد . کمر خود را برای مرگ محکم ببند ، زیرا مرگ تو را ملاقات خواهدکرد . و از مرگ ، آنگاه که به سرای تو درآید . جزع و فریاد مکن ابن ملجم ، در حالی که حضرت علی (ع) در سجده بودند ، ضربتی بر فرق مبارک خون از سر حضرتش در محراب جاری شد و محاسن آن حضرت وارد ساخت . شریفش را رنگین کرد . در این حال آن حضرت فرمود : فزت و رب الكعبه به خدای کعبه سوگند که رستگار شدم سپس آیه 55 سوره طه را تلاوت فرمود : شما را از خاک آفریدیم و در آن بازتان می گردانیم و بار دیگر از آن بیرونتان می آوریم . حضرت علی (ع) در واپسین لحظات زندگی نیز به فکر صلاح و سعادت مردم بود و به فرزندان و بستگان و تمام مسلمانان چنین وصیت فرمود : شما را به پرهیزکاری سفارش می کنم و به اینکه کارهای خود را منظم کنید و اینکه همواره در فکر اصلاح بین مسلمانان باشید . یتیمان را فراموش نکنید ، حقوق همسایگان را مراعات کنید . قرآن را برنامه ی عملی خود قرار دهید . نماز را بسیار گرامی بدارید که ستون دین شماست . حضرت علی (ع) در 21 ماه رمضان به شهادت رسید و در نجف اشرف به خاک سپرده شد ، و مزارش میعادگاه عاشقان حق و حقیقت شد.

نویسنده : رضا یزدانی کیا